Utorak, 25.06.2013.g.

Puno mi se događaja dogodilo u zadnjih desetak dana. Puno raznih

promjena, sa raznim ljudima.

Sestra mi je ponovno otišla za Kanadu. Iz više razloga, sve se nakupilo…

nije joj bilo lako pa sam i ja osjećao neku tugu radi svega toga.

NAKON MNOGIH GODINA KAKO SMO BILI RAZDOVOJENI, I

GODINA KADA SMO SE DRUŽILI A NISMO SE POZNAVALI, SADA

SMO KONAČNO U OVIH NEKOLIKO MJESECI BILI PRAVI BRAT I

SESTRA. PROŠLI SMO KROZ LIJEPE, I DOSTA MANJE LIJEPIH,

STVARI ZAJEDNO, UPOZNALI SE TAKVIMA KAKVIM JESMO,

PRIHVATILI IZ SRCA JEDAN DRUGOGA SA SVIM MANAMA I

DOBRIM STVARIMA …

A ISTO TAKO I ONA SA MOJOM SUPRUGOM, SVOJOM

ŠOGORICOM.

I ONA SA TIM ČOVJEKOM SA KOJIM SAD ŽIVI.

KROZ MNOGO KUŠNJI U ZADNJIH NEKOLIKO MJESECI SVI SMO

SI MI POSTALI BLISKIJI, SPOZNALI SMO JEDNI DRUGE,

PRIHVATILI JEDNI DRUGE TAKVIMA KAKVI JESMO.

I REKAO SAM JOJ NA RASTANKU DA MORA STALNO

GOSPODINU BOGU ZAHVALJIVATI ZA OVE KUŠNJE, JER VEĆ I

SADA VIDI BLAGODATI KOJE SU PROISTEKLE IZ SVAKODNEVNE

BORBE I PREVLADAVANJA TIH KUŠNJI, A TKO ZNA ŠTO ĆE SE

JOŠ LIJEPOGA IZRODITI PO GOSPODINU BOGU I NJEGOVOM

PLANU ZA SVE NAS KOJI SADA PROLAZIMO OVE KUŠNJE U

NAŠIM ŽIVOTIMA.

DA JOJ GOSPODIN NIKAD NIJE I NIKAD NEĆE DATI VIŠE NEGO

ŠTO MOŽE NOSITI.

SAMO MORA VJEROVATI DA ON NAJBOLJE ZNA ŠTO JE ZA

NJU, ZA MENE, ZA SVE NAS NAJBOLJE… ON JE SVE TO

OSMISLIO.

NAŠE JE SAMO DA IZ DANA U DAN PREPOZNAJEMO I ČINIMO

ŠTO MISLIMO DA MOŽEMO I TREBAMO TAKVI KAKVI SMO.

I SVAKODNEVNO VJEROVATI U GOSPODINA BOGA, I MOLITI MU

SE, I ZAHVALJIVATI ZA SVE…

"VJERA TE TVOJA SPASILA…" KAŽE GOSPODIN ISUS ONOJ

GRIJEŠNICI KOJOJ JE OPROSTIO MNOGO GRIJEHA.

DA, SRCE MI SE SAD ISPUNILO NEKOM MILINOM. "VJERA TE

TVOJA SPASILA…"

Treba vjerovati u Božji plan i providnost za

naše živote… činiti što možemo, i vjerovati

…□ vjerovati□ da□ će□ sve□ biti□ dobro□ jer□ o

tome brine□ GOSPODIN□ BOG□ od □početka,

od trenutka kada□ je□ odlučio□ stvoriti□ ovaj

svijet.

I ponekad me jako uhvati malovjernost, ne da ne vjerujem da će sve biti

dobro, nego da ja nisam učinio dovoljno, da sam mogao još nešto…

Pa me svakodnevni poslovi "odvuku" od mise i molitve… ne izmolim sve

što bih htio … od sedam misa u tjednu ja odem na nedjeljnu i

još jednu-dvije tokom tjedna.

Pa se pitam DA LI JE GOSPODIN

ZADOVOLJAN SA MNOM?

I toliko sam toga lijepoga "imao" u glavi da zapišem u ovaj svoj Duhovni

dnevnik a nisam radi raznih obveza.

DA LI SAM MOGAO NEKAKO DRUGAČIJE

POSLOŽITI TO SVOJE VRIJEME!?

DA LI JE TO SVE BILA BOŽJA VOLJA

ILI SAM MOGAO NEKAKO DRUGAČIJE!?

DA LI SAM IZVRŠIO BOŽJU VOLJU ZA

SVOJ Ž IVOT ONAKO KAKO JE TO

GOSPODIN DAVNO OSMISLIO ILI JE

GOSPODIN MORAO KORISTITI I NEKE

DRUGE LJUDE OKO MENE DA SE

IZVRŠI SVE ONO ŠTO JE ON ZAMISLIO

ZA MOJ Ž IVOT I Ž IVOT DRUGIH LJUDI

OKO MENE?!

Posebno mi ovih dana po glavi "hoda" pitanje da li se može smatrati

molitvom i naše svakodnevno izvršavanje obveza koje imamo kao

supružnici, kao očevi i majke, kao sinovi i kćeri, braća i sestre, susjedi,

kao vjernici u svojoj župnoj zajednici, kao radnici na poslu, kao pomoć

ljudima koji nas trebaju …

DA LI JE TO SVE MOLITVA!?

ILI, DA LI JE TO SVE BAREM BILO IZVRŠAVANJE BOŽJE VOLJE

ZA NAŠE ŽIVOTE!?

DA LI SAM MOGAO DRUGAČIJE!?

KAKO MI PONEKAD NEDOSTAJU MISE

NA KOJE NE ODEM!

ILI MOLITVE KOJE NISAM IZMOLIO,

KADA SE SJETIM KOLIKO SU SVI ONI,

ZA KOJE SAM IH MOLIO, POTREBNI

TIH MOLITVI!

A onda mi se nekako kroz moje srce i dušu počne "provlačiti" misao da

JE TO SVE ŠTO SAM UČINIO, KADA NISAM IŠAO NA MISE I

KADA NISAM IZMOLIO ONE MOLITVE KOJE SAM HTIO, ZAPRAVO

BILO ONO ŠTO JE GOSPODIN U TIM TRENUCIMA OSMISLIO I

HTIO DA UČINIM U SVOJEM ŽIVOTU.

DA JE TO BILA NJEGOVA VOLJA ZA MOJ ŽIVOT ISTO TAKO

KAO ŠTO JE I PRIJE BILA DA IDEM SVAKI DAN NA MISE I DA

NEKOLIKO SATI NA DAN PROVEDEM U MOLITVI ZA RAZNE

NAKANE!

Možda i je tako. Izgleda mi i logično. Samo,

ja sam ipak mali i grješni čovjek, nitko i

ništa pred BOGOM STVORITELJEM.

TEŠKO MI JE PONEKAD SVE TO

POVEZATI, SHVATITI, PRIHVATITI

PROMJENE, PREPOZNATI I PRIHVATITI

ONO ŠTO GOSPODIN BOG HOĆE OD

MENE…

A OVAJ ZLI I NJEGOVI TU SA STRANE SAMO ČEKAJU KADA ĆE

SMJETI I MOĆI UDARITI ME TAMO GDJE SAM NAJSLABIJI.

U MOJU LJUDSKOST, U MOJU GRIJEŠNOST, U MOJE SLABO

TIJELO, U OČEKIVANJA MOJE OKOLINE…

A JA SAM I SUPRUG … toliko toga dnevnom trebam činiti u tom

svojem zajedničkom životu sa svojom suprugom … razgovarati, slušati,

razmišljati, činiti zajedno …

A JA SAM I OTAC … i mislim na svoju djecu, o njihovim

problemima, što će i kako sada i u životu što ih čeka, o tome kako im ja

još u tome mogu pomoći …

A JA SAM I BRAT … toliko mi je Gospodin dao više spoznaje i

darova od moje sestre i moje polubraće da im moram često pomagati u

raznim situacijama … i osjećam veliku potrebu, i veliku radost da

to činim …

A JA SAM I SUSJED … koliko je ponekad važna lijepa riječ, mali razgovor, neka pomoć ljudima u svojem susjedstvu … sa više spoznaja o važnosti GOSPODINOVE ZAPOVIJEDI LJUBAVI DA LJUBI JEDNI DRUGE, meni se javlja i veća potreba dana taj način pomažem svojim susjedima …

A JA SAM I VJERNIK, KATOLIK … mise, molitve, ispovijedi, pričesti, molitvena zajednica, hodočašća, kateheza za odrasle, čitanje

BIBLIJE, čitanje razne katoličke literature …

A JA SAM I BOŽJI SVJEDOK… svjedočenje svega što mi

Gospodin lijepoga čini u mojem životu želim podijeliti sa svima oko sebe,

osobno i kroz DUHOVNI DNEVNIK …

JA SAM I PRIJATELJ … koliko ljudi u potrebi oko mene, da i mnogi

nisu svjesni toga … nekoliko njih oboljelih od raka, doma i po

bolnicama, teški bolesnici TIJELA I DUŠE, potrebni MATERIJALNE

I DUHOVNE POMOĆI … svi su mi oni često u mislima i često odem do

njih …

O BOŽE, TOLIKO TOGA SAM JA U

SVOJEM ŽIVOTU …TOLIKO TOGA SI

MI DAO ZA SPOZNATI …TOLIKO

DAROVA SI MI DAO …

DA LI VRŠIM TVOJU SVETU VOLJU ZA MOJ ŽIVOT?

NEMOJ MI DATI DA BUDEM MALOVJERAN …

NEMOJ ME KUŠATI PREKO MOJIH SNAGA …

JER SAMO TI, U MENI, DAJEŠ SVEMU OVOME SMISAO …

KAD OSJETIM DA ME KUŠAŠ, DA ME UČVRŠĆUJEŠ, KAO DA

IZGUBIM TLO POD NOGAMA …

BORIM SE JA, MISLI MI GOVORE DA SU TO SAMO KUŠNJE, DA

SI TI TU, I SRCE I DUŠA TREPERE … A OPET … KAKO JE

TEŠKO BEZ TOG OSJEĆAJA TVOJE PRISUTNOSTI…

I ZNAM, PREDRAGI MOJ GOSPODINE, SADA BAREM MALO

ZNAM, KAKO TO IZGLEDA U TVOJEM KRALJEVSTVU A KAKO TO

IZGLEDA U ČISTILIŠTU, MUKAMA PROČIŠĆENJA … TAKO KAKO

SE PONEKAD JA OSJEĆAM, TI SI MI DAO TE SPOZNAJE PO

SVOJEM MILOSRĐU I LJUBAVI BESKRAJNOJ …

JER JE BESKRAJNA RADOST

KRALJEVSTVA BOŽJEG, KADA STALNO I

U SVAKOM DJELIĆU SVOGA BIĆA

OSJEĆAM DA SI TU …

I PRETEŠKI OSJEĆAJ NAPUŠTENOSTI,

OSAMLJENOSTI, KADA U ČISTILIŠTU,

KAO PONEKAD I U SVAKODNEVNOM

ŽIVOTU, OSJETIM DA TE NEMA

GOSPODINE U MENI I KRAJ MENE …

TO ME JOŠ VIŠE UČVRSTILO U MOJEM VJEROVANJU, A TI SI

NAM TO I SAM REKAO, DA KRALJEVSTVO BOŽJE POČINJE VEĆ

OVDJE NA ZEMLJI, DA JE ONO TU …

ISTO KAO I ČISTILIŠTE, NAŠA PRIPREMA DA POSTANEMO

DOSTOJNI ZA KRALJEVSTVO BOŽJE …

A NA ŽALOST, I PAKAO POČINJE VEĆ TU, OVDJE NA ZEMLJI,

U OVOM NAŠEM ZEMALJSKOM ŽIVOTU … ŽIVOTI MNOGIH

LJUDI, TAKO SU ODABRALI I NE ŽELE MIJENJATI, VEĆ SADA

PREDSTAVLJAJU PAKAO…

JER NEMAJU I NE ŽELE U SEBI I OKO SEBE BOŽJU

PRISUTNOST … A NJIHOVE DUŠE PATE JER SU ODVOJENE OD

SVOGA STVORITELJA … SAMO ONI TO NE ŽELE PRIZNATI …

SMILUJ SE SVIMA TAKVIMA,

GOSPODINE MOJ, PO BESKRAJNOM

SVOJEM MILOSRĐU I BESKRAJNOJ

SVOJOJ LJUBAVI, LJUBAVI BOGA

STVORITELJA PREMA SVOJIM

STVORENJIMA!

SVET I PRESVET GOSPODINE, ČAŠĆEN, HVALJEN I SLAVLJEN U

VIJEKE VJEKOVA, BOŽE OČE, I SINE I DUŠE SVETI!

SVET I PRESVET!

I ČAST I SLAVA PRESVETOJ DJEVICI I CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU VOLJU!